

Historien om 2 genoplivede Ylvaer.

DEN 72 og DEN 85.

Under stormen i oktober sidste år gik det hårdt udover mange især østvendte havne. Stærk blæst i lang tid kombineret med højvande og bølger udfordrede de bådejere der stadig havde bådene liggende i havnene. Mange både blev skadet og en del både sank lige der i havnen hvor de ellers har haft en sikker beskyttet liggeplads.

DEN 85 sank i Ærøskøbing. Båden stod lige ret op med mast og rig ragende op af vandet i marinaen i Ærøskøbing Havn. Den stod der i 5 uger inden den blev bjærget og sat på land. Jeg købte båden af Peter Gustavsen. Peter havde handlet af med forsikringen og kunne råde over båden. Inden jeg købte den havde jeg blot set billedet nedenfor.

DEN 85

Min historie starter egentlig et helt andet sted. Min genbo Tomas Valling har jo imellem tiden en fin ny Ylva version af DEN 72. Den gamle DEN 72 havde jeg sejlet lidt med til aftenmatch når der af og til var afbud fra besætningen. Og det var hyggeligt og vi havde det sjovt sammen på en dejlig uformel måde.

DEN 72 brændte desværre 8 marts 2023.

Lørdag d. 11. marts var det hvad der var tilbage af DEN 72.

Tomas Valling havde brugt vinteren på at gøre den fin. Udover ny indmad og cockpit karme havde han slebet og malet den overalt udvendig. Den stod virkelig flot og han skulle til at montere den op igen.

Da vi sad på broen og spiste en sandwich og kiggede ind på resterne af DEN 72 var der en der sagde "Kunne det ikke være sjovt at bygge en ny". Tænker det vækkede et eller andet i Tomas. Lang historie kort. Mandag aften var vi ude at kigge på formen som stod i et tidligere frugtlager i Ballen ved Svendborg. Tomas havde taget beslutningen og har i dag den fineste nye udgave af DEN 72. Hatten af for det Tomas. Det er en fantastisk præstation. Kæmpestort tillykke med den nye flotte Ylva.

Hele historien om Tomas og DEN 72 er en fantastisk fortælling i sig selv og er en bog værdig. Jeg skal spare jer for mere her, men føler blot for, at udtrykke min største respekt for Tomas og det arbejde han har lagt i at bygge DEN 72.

Imens Tomas byggede den nye båd, sejlede vi mandags aften match i en anden turbåd jeg har. Mest for at holde sammen på besætningen med det sociale i højsædet. Alt gik fint og hyggeligt og Tomas holdt os opdateret vedr. bygningen af DEN 72. Martin og Ulrik Staal samt mig selv sprang så på DEN 44 med skipper Stig Nielsen til DM i Juelsminde. Det var sjovt og hyggeligt. 10 gode sejladser på 2 dage i fremragende sejlervej. Efter sæsonen skulle vi have Julefrokost. Og der så jeg billedet af DEN 85 hænge i kranen på vej op af vandet efter 5 uger på bunden af Ærøskøbing Havn. Det fløj ud af mig - "Den køber jeg".

Og det gjorde jeg så.

Længde 70 cm. Højde 120 cm.

På færgeren Ærøexpressen Marstal - Rudkøbing.

På plads hjemme i indkørslen.

Intentionen med at købe båden var at blive en Ylva mere i området. Mit mål har fra starten været at lave den "up to date" så den selvfølgelig kan flyde og sejles godt. Rig og mast er i god stand og klemmerne sidder rigtigt. Den har af tidligere ejere været sat rigtigt op med tanke for bådens sejlegenskaber. Det var og er min tilgang.

Igennem tiden har jeg lavet en del glasfiber arbejde i vind industrien. Og det gav mig et fint udgangspunkt for at lave reparationerne selv.

Jeg havde ikke overvejet hvor meget pløre og mudder der er i en Ylva der har "stået" i oprørte vande på havnens bund i en måneds tid. Jeg vil vurdere omkring 3-400kg. Der var skåret og boret en del huller i skroget i forbindelse med at den blev hævet. For ikke at knuse skroget når den blev hejst op.

Jeg stillede min trailer under og så spulede jeg pløre og mudder ud igennem hullerne i skroget. Den faste substans blev i traileren og vandet løb i kloakken. Jeg fandt krabber, fisk og vandmænd samt alt hvad man normalvis har liggende en båd. Og fik sorteret og smidt ud. Elmotor, batterier, sejl, hynder samt hele elinstallationen røg ud.

Jeg blev så glad da jeg opdagede der var teak indeni cockpittet. Jeg opdagede det først da jeg gik i gang med at fjerne mudder med en skovl. Sikke et svineri. Og mudderet lugtede som i en kloak.

Det var tydeligt at se hvor jeg kom til.

Mindre skade. Tænker den er kommet under håndtering da båden blev hævet.

Lidt svejse og rep. arbejde på masten.

Inner skin er lamineret op og skum er limet på. Jeg lavede lister der var ca 60mm bredde som jeg skruede igennem det eksisterende inner skin og tilstræbte at kreere skrogets oprindelige facon. Inner skin og ydre skin består af hver især 4 lag 300 gr chop galsfiber måtte. Og på yderside spartel og gelcoat.

BB-side var rimelig medtaget.

12 juli ser båden sådan ud. Der er selvfølgelig stadig ting der kan fikses. Det kommer hen ad vejen.

Som før skrevet er det primære mål for mig at komme ud og sejle med og imod gode venner og sejl kammerater i ens både der sejler godt.

- Prioriteten er at få båden gjort funktionel så den kan sejle DM i Middelfart og efterårs sæson mandagsaftenmatch.
- Næste prioritet er om vi så ikke kan motivere flere til at blive Ylva sejlere omkring os.
- Sidste prioritet er at min båd bliver flot.

Jeg syntes ærlig talt der bliver kæmpet for tingene og Ylva klassen rundt omkring. I dette skriv er omtalt DEN 72 og DEN 85 som ikke havde været der i dag hvis nogen ikke havde gjort noget. Jeg tænker vi fastholder momentum og sejler mest muligt imod hinanden med respekt for hinanden. Det er noget af det der skal til at konsoliderer og udbrede Ylva Klassen.

Den kommer i vandet på mandag d. 15. juli kl. 9. Og masten bliver rejst ved samme lejlighed. Jeg er selvfølgelig spændt på hvilke udfordringer der kommer inden jeg sætter kursen imod DM i Middelfart Sejlklub midt i August. Men der skal nok komme nogen 😊.

Afslutningsvis. En kæmpe stor tak til Tomas Valling for hjælp og assistance med motivation, værktøj og materialer.

Glæder mig til at se alle Ylva bådejere og sejlere til DM og ude omkring.

12. juli 2024.
Rune Schytt-Nielsen
DEN 85